

Arrest

nr. 148 478 van 24 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de wnd. voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet verplichten de overheid er dus toe om in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855).

Het determinerende motief dat ten grondslag ligt aan de bestreden beslissing houdt in dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard omdat geen standaard medisch getuigschrift zoals voorzien door de Koning werd overgemaakt. Hiertoe wordt besloten op grond van de overweging dat bij gebreke van een naamstempel van een arts, het voorgelegde stuk niet kan worden beschouwd als zijnde een (standaard) medisch getuigschrift. Verzoekers betwisten als dusdanig niet het gegeven niet dat geen naamstempel van de arts is opgenomen op het door hen bij de aanvraag overgemaakte “standaard medisch getuigschrift” van 6 maart 2012. Verzoekers wijzen in hun verzoekschrift op het feit dat ze op 27 april 2012 hun aanvraag hebben aangevuld met een nieuw medisch getuigschrift en een psychiatrisch rapport. De bestreden beslissing, die op 11 mei 2012 werd genomen, bevat geen motivering omtrent deze stukken.

Uit het administratief dossier blijkt dat de advocaat van de verzoekende partij op 27 april 2012 een fax heeft gestuurd naar de verwerende partij. In voormelde fax wordt duidelijk aangegeven dat het een aanvulling van de aanvraag van 10 april 2012 betreft. Als bijlage aan voormelde fax werd een medisch getuigschrift van 24 april 2012 toegevoegd die wel de naamstempel van de geneesheer bevat. Verzoekers voeren terecht aan dat in de bestreden beslissing hieromtrent niet gemotiveerd wordt. Bijgevolg wordt terecht de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

De bestreden beslissing lijkt derhalve te moeten worden vernietigd.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092;

Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie.

Op 4 mei 2015 dient de verwerende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 10 juni 2015, alwaar de verwerende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 28 april 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De verwerende partij stelt dat zij heeft gevraagd om te worden gehoord om het standpunt te verdedigen dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de wet van 15 december 1980 dienen te zijn vervuld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag en niet achteraf en dat dit standpunt steun vindt in rechtspraak van de Raad van State waarnaar zij verwijst in haar vraag tot horen. De verzoekende partij repliceert dat dit een a posteriori motivering betreft die niet in de bestreden beslissing zelf is terug te vinden, dat het kernpunt van de betwisting erin bestaat dat een medisch attest dat zij heeft voorgelegd niet werd beoordeeld en dat de bestreden beslissing op een zuiver formalistische wijze is tot stand gekomen. Voor het overige verwijst zij naar haar verzoekschrift.”*

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat in de beschikking van 28 april 2015 wordt uiteengezet dat het beroep van de verzoekende partij kan worden ingewilligd op grond van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en op grond van artikel 62 van de Vreemdelingenwet omwille van een formeel motiveringsgebrek in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing bevat immers geen motivering met betrekking tot het standaard medisch getuigschrift van 24 april 2012 dat verzoekers per faxpost van 27 april 2012 ingediend hebben. Waar de verwerende partij ter terechtzitting verder betoogt dat in het kader van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet de ontvankelijkheidsvoorwaarden voldaan moeten zijn bij het indienen van de aanvraag en niet achteraf, wijst de Raad erop deze motivering niet in de bestreden beslissing kan worden teruggevonden en dus post factum is. Evenmin kan uit de bestreden beslissing worden afgeleid dat dit de reden is waarom de bestreden beslissing geen melding maakt van het standaard medisch getuigschrift van 24 april 2012 dat verzoekers per faxpost van 27 april 2012 hebben ingediend. Een a posteriori-motivering op de zitting vraag tot horen vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. Daar voormelde motivering niet in de bestreden beslissing opgenomen was, hebben verzoekers zich daaromtrent ook niet kunnen verweren in hun verzoekschrift.

Gelet op bovenstaande brengt de verwerende partij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind. Het middel is gegrond.

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 mei 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS